

2025.
szeptember 7–20.

ÉLETÜNK

Budapest–Kálvin Téri Református Egyházközség

Jézus bizalomra szóló meghívása

*„Járuljunk tehát bizalommal
a kegyelem trónusához, hogy
irgalmat nyerjünk, és
kegyelmet találjunk, amikor
segítségre van szükségünk.*

(Zsid 4,16)

Jó lenne, ha egyszer megfigyelnénk, milyen szabadon bánik Jézus a „hit” szóval. – Egy leprás, aki mit sem tud a zsidók hitéről, észreveszi: oka van arra, hogy köszönetet mondjon gyógyulásáért, Jézus pedig azt mondja: a hited megmentett téged. Aztán egy főnőies asszony jön, és segítségért könyörög, mivel azt hallotta, hogy Jézus képes gyógyítani, Jézus pedig azt feleli neki: Asszony, nagy a te hited. Majd a római hadsereg egyik századosa érkezik, mert úgy véli: Jézus a nagy mágus, aki képes parancsolni a betegséget okozó démoni hatalmaknak, Jézus pedig elismeri: egész Izraelben nem találkoztam ilyen hittel. – Jézus nem követel hitvallást. Nem vizsgálja, hogy helyesen gondolkodol-e Istenről? Csak azt kérdezi: képes vagy-e arra, hogy minden bizalmadat egy pontra irányítsd? Rám tudod-e bízni életedet és jövődet? Aki elfogadja Jézus bizalomra szóló meghívását, érezni fogja, hogy Jézus egészen másként beszél, mint e világon bárki más. Érezni fogja, hogy kimondott igénye ellentmondásban áll sok minden mással, amit a világban lát, hall és megtapasztal. Jézus bizalomra szóló meghívása ezt a hitet jelenti: az egész ember hitét, annak az embernek a hitét, aki egybefoglalja minden élettapasztalatát, minden bátorságát, – és egész üdvösségét és bizalmát felteszi egy Jézusnak mondott igenre.

(Jörg Zink)

Olvassuk közösen a Bibliát! Imádkozzunk együtt!

Szeptember 7., vasárnap, olvasandó: 2Móz 16,1–15

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/exo/16>)

Magyarázat:

„És zúgolódni kezdett...” (2) Hétszer olvasunk ebben a szakaszban a zúgolódásról. Mintha a régi élet szebb és jobb lett volna Egyiptomban, idegen földön, most meg a pusztában semmi sem jó. Amikor bizonytalanságban vagyunk és kiszolgáltatottnak érezzük magunkat, tehetetlenségünkben zúgolódunk Isten és ember ellen egyaránt. De jó, hogy akad valaki, aki nem felejt el a szabadítást, aki bíz az Úrban és a zúgolódókat is Isten elé hívja.

Imádkozzunk azokért, akik megfáradtak a mindennapok kihívásai, a nehézségek, gondok, betegségek hordozásában, akik a jelent sötétnek, rossznak, a múltat pedig torzítva, mindig szebbnek látják, és nem tudnak örülni a mának, az Istentől kapott életnek és áldásoknak. Könyörölgünk azokért, akik sok terhet viselnek és kimerültek, hogy legyenek Isten iránt bizalommal, és tudjanak Isten kegyelméből erőt meríteni, és hittel tőle kérni és várni mindent. És ahol lehet, legyünk mi magunk is segítségükre azoknak, akik túlterheltek.

Szeptember 8., hétfő, olvasandó: 2Móz 16,16–36

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/exo/16>)

Magyarázat:

„Negyven évig ették a mannát.” (35) Hosszan tanulták a ráhagyatkozást Istenre. Minden reggel megkapták az aznapit, s a hatodik napon a két napra valót. Nem lehetett raktározni, tartalékot gyűjteni vagy bármi módon az életet bebiztosítani, kizárólag úgy, hogy rábízták magukat Isten ígéretére. Vajon te hogy állsz ezzel a kérdéssel életed bizonytalan, átmeneti helyzeteiben? Hiszed, hogy ha ma gondoskodott rólad az Isten, holnap is gondoskodni fog? Ne félj, csak higgy!

Imádkozzunk, adjunk hálát Istennek, akiről méltán vallhatjuk: „Gondviselő, jó Atyám vagy, / Ó, én édes Istenem!” (768. ének 1. verse), mert Ő valóban ismeri szükségünket, és Jézus ígérete szerint megadja mindennapi kenyerünket. Kérjük Őt, bocsássa meg nekünk, ha a holnap, az eljövendő napok miatt aggodalmaskodva megvonjuk Tőle bizalmunkat. Tanuljuk meg újra rábízni Istenre egész életünket a bizonytalan időszakokban is, Tőle kérve és várva a megtartatást.

Szeptember 9., kedd, olvasandó: 2Móz 17

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/exo/17>)

Magyarázat:

„Segítségért kiáltott az Úrhoz” (4). Mózes nem bírt a néppel és Istenhez kiáltott segítségért. Amit az Úr mondott, meg kellett tennie, az életadó vizet azonban Isten árasztotta. Ki az, akivel nem bírok, akinek nem tudom tovább hallgatni a perlekedését? Szabad érte Istenhez kiáltani, amit kér, megtenni, s a csodában megtapasztalni, hogy közöttünk van az Úr, általa lehetséges lesz a lehetetlen.

Imádkozzunk, kérve Isten segítségét, hogy szívünkben ne találhasson talajra, és ne növekedhessen újra bennünk a panasz, az elégedetlenség és méltatlankodás rossz magva. Kérjük, hogy ehelyett az ige magva, tanítása hulljon a szívünkbe, hogy megerősödjünk üzenetében: bár látszólag Mózes, meg az általa kijelölt személyek cselekednek, de amit tesznek, nem más, mint engedelmisség Isten parancsának. Lényegében az Úr az, aki megelégtíti népe szomjúságát, s jelenlétével oltalmazza és győzelemre segíti őket a rájuk támadó ellenséggel szemben. Ez az Istenbe vetett bizalom vezessen minket is minden utunkon.

Szeptember 10., szerda, olvasandó: 2Móz 18

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/exo/18>)

Magyarázat:

„Nem jól csinálod a dolgot, teljesen kimerülsz.” (17–18) Nem hordozhatod mindenki sorsát egyedül a válladon. Továbbra is beszélj róluk Istennel, közben tanítsd őket, és engedd, hogy maguk járják az utat. Válassz istenfélő segítőt megad mellé, könnyíts a terheden, hadd hordozzák azt veled együtt! Így helyt tudsz állni, Isten veled lesz, és a rád bízottak is békességben lesznek.

Imádkozzunk, hogy Jetró példája nyomán mi is ilyen józanul és reálisan láthassunk életünk terheit, nehézségeit, és azok megoldását: nem egyedül kell hordozni és megoldani minden problémánkat, hanem Isten gyermekeinek, Krisztus követőinek közösségében lehet testvéri módon együtt gondolkodni, tanácsot, segítséget kérni, ahogy Pál apostol is tanítja: „Egymás terhet hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét.” (Gal 6,2)

Szeptember 11., csütörtök, olvasandó: 2Móz 19

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/exo/19>)

Magyarázat:

„Mózes fölment Istenhez... azután lejött.” (3.7) Fölment Istenhez, hogy beszéljen vele, azután pedig lejött és átadta nekik mindazt, amit Istentől kapott. Akik hallgatták, döntöttek és válaszoltak, hogy megteszik mindazt, amit az Úr mond. Így is lett? Sajnos nem. Újra és újra „fel kell mennie” az embernek Istenhez, hogy hallja az ígét, hogy el ne felejtse, és emlékezzen rá akkor is, ha lejön.

Imádkozzunk, hogy amikor a Szentírást olvassuk, vagy istentiszteleten vagyunk, ott teljes figyelmünkkel, szívünkkel és lelkünkkel jelen legyünk, mint akik Isten színe előtt, az Ő jelenlétében vagyunk, mert ilyenkor mi is – mint annakidején Mózes és Izráel népe a Sínai hegynél – az Ő igéjét, beszédét halljuk. Adjunk hálát, hogy maga a Szentlélek Isten emlékeztet minket a legfontosabb igékre, amit Megváltó Urunk tanított nekünk szavaival és életével, és az Ő munkája az, hogy a hívő és imádkozó ember „megmarad mellette, úgyhogy nem feledékeny hallgatója, hanem tevékeny megvalósítója” lesz Krisztus tanításának. (Jak 1,25)

Szeptember 12., péntek, olvasandó: 2Móz 20

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/exo/20>)

Magyarázat:

„A nép távolabbra állt, Mózes viszont közelebb ment.” (21) Más és más a kapcsolatunk Istennel. Ki közelebb áll hozzá, teljes bizalommal, ki távolabb van tőle, némi félelemmel, de Isten tíz igéje mindnyájunkat megszólít, valamennyiünk életére nézve érvényes, s Istennel és embertársainkkal való kapcsolatunkra nézve újra és újra megszívlelendő.

Imádkozzunk, adjunk hálát Istennek, hogy 21. századi világunkban is közeledhetünk őhozzá, és mennyei Atyánknak szólíthatjuk őt Krisztus szeretetáldozatáért, aki által egészen közel kerülhattunk hozzá. Magasztaljuk Megváltónkat, Isten Fiát, aki magára véve emberi létünket, és az Atya akarata szerint élve, helyettünk is tökéletesen betöltötte Isten törvényét, amit mi emberi akaratunkkal, a legjobb szándékkal sem tudunk és tudunk megvalósítani. Éppen ezért ma is így biztat minket: „Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben!” (Jn 15,9)

Szeptember 13., szombat, olvasandó: 2Móz 21

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/exo/21>)

Magyarázat:

„Életet kell adni életért.” (23) A tíz ige után a hétköznapiak minden eseményére kiterjedő útmutatást kapnak azok, akik e szerint kívánják élni az életüket. Isten figyel az emberi élet valamennyi mozzanatára, igazságot és minden esetben méltányos jóvátételt kér: lelket lélekért. Így értheti meg az ember azt, amit Jézus mondott és tett: „Nincs nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek.” (Jn 15,13)

Imádkozzunk, Istentől kérve bölcsességet és iránymutatást, hogy keresztyén emberként hétköznapi ügyeinkben tudjunk és merjünk mindenkor a krisztusi szeretet-törvény, a nagy parancsolat (Mk 12,28–34) szerint élni, és annak megfelelő – embertársaink javát kereső, méltányos – döntéseket hozni, hogy ezen a módon is Isten nevét dicsőítsük az emberek előtt.

Szeptember 14., vasárnap, olvasandó: 2Móz 22

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/exo/22>)

Magyarázat:

„Ne késlekedj adni abból, amiből bőséged és felesleged van!” (28a) – mondja ígénkben Isten a pusztában vándorló népnek, miután részletesen kifejtette azt, hogyan kell bánni azokkal, akikkel együtt élnek a mindennapjaikat. Viseljenek rájuk is gondot, hiszen még nemrégén ők maguk is jövevények voltak Egyiptomban. Mi se felejtjük el, hogy Isten kegyelméből vagyunk azok, akik vagyunk, és mindenünket tőle kaptuk, hát adjunk is bátran! Pál szavain keresztül érkezik hozzád is a kérdés: „Mid van, amit nem kaptál?” (1Kor 4,7b)

Imádkozzunk azokért, akik a mai jóléti, fogyasztói társadalomban is szűkös körülmények között élnek, támogatásra, segítségre szorulnak, hogy megérezzék, tapasztalják – Istennek Krisztusban megváltott gyermekein keresztül is – Isten

közelségét, hogy az Úr nem hagyta őket magukra, rájuk is gondot visel. Ahol lehet, enyhítsük mi is mások testi-lelki hiányait, vegyük észre a segítségre szorulókat, és tudjunk adni abból, „amiből bőségünk és feleslegünk van”, hiszen az Úr ránk is gondot visel. Erről tesz tanúságot a zsoltáros is: „Áldott az Úr! Napról napra gondot visel rólunk szabadító Istenünk.” (Zsolt 68,20)

Szeptember 15., hétfő, olvasandó: 2Móz 23,1–13

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/exo/23>)

Magyarázat:

„...a hetedik napon pihenj meg” (12b) – figyelmeztet a vándorló népre vonatkozó szavakon keresztül bennünket is Isten. Hiszen ahogyan a Biblia első lapjain megjelent (1Móz 2,2–3) a teremtéstörténetben a „minta”, úgy kell nekünk is élni. Hat napon át dolgozni, de a hetediken megnyugodni. „Szusszanásnyi időm sincs” – hangzik a jól ismert mondat, hétköznapi a munkahelyi dolgaink miatt, hétvégén pedig az otthoni teendők miatt. Vizsgáld meg az életedet, hogy betartod-e Isten parancsát, mert ez örökérvényű!

Imádkozzunk, adjunk hálát Istennek a nyugalom napjáért, hogy Ő törődik testünkkel és lelkünkkel, egész emberi lényünkkel, mert tudja: szükségünk van valódi megnyugvásra és megpihenésre, amit igazán csak Őmellel élhetünk át, és amiben egyedül csak Őáltala részesülünk. Áldjuk Őt, mert Urunknak nem csak arra van gondja, „hogy nyugta legyen ökrödnek és szamaradnak, és lélegzethez jusson szolgálóleányod gyermeke és a jövevény” (12. vers), hanem arra is, hogy nyugta legyen gyakorta nyugtalan szívünknek, és idegesen aggódó, feszült gondolatainknak.

Szeptember 16., kedd, olvasandó: 2Móz 23,14–33

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/exo/23>)

Magyarázat:

Kétszer is elhangzik négy igeversen belül az a biztatás, amely nekünk is mindennapi bátorítást adhat: „én angyalt küldök előtted” (20a). Nem volt bizonytalan a pusztában vándorló nép előtt a cél, a hogyan és a miért, amikor kijöttek Egyiptomból. És ahogyan Isten akkor is, úgy ma is vezeti az övéit. Gondja van ránk, az utunkra, az életünkre, hogy megmaradjunk a keskeny úton, ami majd az Ő országába vezet be bennünket.

Imádkozzunk, hogy Krisztusunk életét és igéjét követve, hit által megláthassuk, tapasztalhassuk Isten jelenlétét és vezetését a mindennapokban, ahogy velünk van minden utunkon, oltalmaz minket életünk nehézségekkal, megpróbáltatásokkal teli időszakokban is, és hozzá hűségesen ragaszkodva eljuthatunk a vágyott beteljesedésbe, abba a valóságba, „amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el Isten az őt szeretőknak.” (1Kor 2,9) Urunkat magasztalva, emlékeztessük magunkat az eljövendő reménységre: „Boldog ember az, aki a kísértés idején kitart, mert miután kiállta a próbát, elnyeri az élet koronáját, amelyet az Úr megígért az őt szeretőknak.” (Jak 1,12)

Szeptember 17., szerda, olvasandó: 2Móz 24

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/exo/24>)

Magyarázat:

Isten egyértelmű utasítást ad Mózesnek: „Jöjj fel hozzám a hegyre, és maradj itt” (12b). Azt is kifejti neki, hogy mit akar adni. Ahhoz, hogy Mózes megértse, mi miért történik, ahhoz ott kell lennie Vele a hegyen. Milyen jó lenne, ha mi is időnként, vagy akár minden nap fel tudnánk menni a „hegyre”, hogy Vele legyünk, hogy Ő beszéljen hozzánk, elmondja terveit velünk kapcsolatban. Kész vagy-e erre, vagy a magad feje után rohansz?

Imádkozzunk és töltekezzünk naponta Isten ígéjével, azaz – mint Mózes – legyünk készek lélekben minden nap „felmenni az Úr hegyére”, és időt szánni az Úrral való imádságos és Szentírásban elmélyedő közösségre, hogy az ima által megszólíthatóvá váljunk, az olvasott ige pedig Istentől jövő, megszólító üzenetté válhasson számunkra.

Szeptember 18., csütörtök, olvasandó: 2Móz 25

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/exo/25>)

Magyarázat:

„...gyűjtsenek részemre adományokat mindenkitől, akit arra indít a szíve.” (2b) Isten már a pusztai népnek is a szívére helyezte az adakozást, amikor a szent sátor és annak berendezési tárgyainak elkészítésére adott nagyon pontos leírást. Nem kötelezővé tette az adakozást, hanem ahogyan az Újszövetség idejében Pál apostol is, arra biztat, hogy „Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből...” (2Kor 9,7)

Imádkozzunk, hogy szívünk nyitott maradjon a jótékonyságra, és ne kedvetlenedjünk el, amikor egyre több és több adományozásra való felszólítást hallunk, hanem „mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében...”: vagyis döntsük el, hány (jó) ügyet, célt támogatunk, ami még nem jelent számunkra túl nagy terhet. Csak annyit adjunk, amennyit örömmel, hálás szívvel tudunk adni, és ne erőn felül, kedvetlenül, mert nem ezt várja tőlünk az Úr. Pál apostol mondatának vége így hangzik: „mert a jókedvű adakozót szereti Isten”. (2Kor 9,7) Vagyis az ad jól, aki nem boldogtalanul, hanem jókedvvel tud adni, mert nem lemondást jelent számára, hanem Istentől való áldást és lelki gazdagodást, „mennyei kincsek gyűjtését”. (Mt 6,20)

Szeptember 19., péntek, olvasandó: 2Móz 26

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/exo/26>)

Magyarázat:

Háromszor is elhangzik a nagyon pontos leírásban, hogy „művészi módon” (1.31.36) kell elkészíteni a szent sátort és annak minden tartozékát. Az Ő tulajdonát nem lehet „összedobni, letudni” nekünk, embereknek. Nem lehetett akkor sem, és ma sem. Legyen szó bármiről is: templomról, templomkert-rendezésről, szeretetvendégségre süteményről, bizonyágtételről stb. Azért kaptunk találmányokat tőle, hogy azzal élve felhasználjuk azokat az Ő dicsőségére.

Imádkozzunk azért, hogy közösségi szolgálatainkat, amit a gyülekezetünkben, vagy azon kívül, az emberi környezetünkben végzünk, ne letudni való nyűgnek, ne kellemetlen tehernek érezzük, hanem az Atya-Fiú-Szentlélek Istentől való szép és hiteles tanúságtétel lehetőségének. Könyörödjünk azért, hogy munkáink és szolgálataink, az elvégzett feladatok minősége és lelkülete Istent dicsőítse, és Krisztusba vetett hitünk őszinteségéről, az iránta való hűségünkről, szeretetünkről tanúskodjon.

Szeptember 20., szombat, olvasandó: 2Móz 27

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/exo/27>)

Magyarázat:

Ezekben a napokban olvasott fejezetekben láthatjuk, hogy Istennek minden apró részletre gondja volt a szent sátor építésénél annak érdekében, hogy minden úgy legyen elkészítve, ahogyan azt Ő szeretné. Ez semmit sem változott azóta sem. Viszont sokszor az életünk dolgainak tervezését „megoldjuk magunk”, amikor pedig baj van, akkor Őhöz futunk segítségért. Neki gondja van a mi életünk minden apró részletére is, de vajon elhisszük-e ezt?

Imádkozzunk azért, hogy „belső szobánkban”, amikor a Szent Isten jelenlétében megállunk, életünk minden fontos részletét le tudjuk tenni „az Úr kezébe”, és mindent elsőként Ővele beszéljünk meg. Tőle kérjünk bölcsességet, útmutatást, vezetést, támogató-segítő embertársakat, hogy a helyes úton, az Ő útján járjunk, és azon mindvégig megmaradjunk. „Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1Pt 5,7)

ÉLETÜNK ESEMÉNYEI

Hétközi programjaink, alkalmaink...

szeptember 8. hétfő 18 óra – Ifjúsági óra

szeptember 12. péntek 18 óra – Nőszövetségi bibliaóra

szeptember 15. hétfő 18 óra – Ifjúsági óra

szeptember 16. kedd 17 óra – Irodalmi bibliakör

szeptember 18. csütörtök 18 óra – Gyülekezeti bibliaóra

Várjuk szeretettel alkalmainkra!

Kapcsolat

LELKÉSZI HIVATAL

A Lelkeszi Hivatal a templom jobb oldalán található udvaron keresztül közelíthető meg, bejárata a templom mögötti épületben van.

Várjuk szeretettel személyesen az alábbi időpontokban:

Hétfő: 10-13 óráig

Kedd: 9-12 óráig

Csütörtök: 14-17 óráig

Ebben az időben **az alábbi telefonszámon érhet el bennünket: 06-30-632-0789**

Keressen bennünket bizalommal kereszttelővel, esküvővel, temetéssel kapcsolatban. Itt jelentkezhet konfirmációs előkészítésre is. Tegye fel bátran kérdéseit a lelkészeknek!

ELÉRHETŐSÉGEK

E-mail: budapest-kalvin.ter@reformatus.hu **Honlap:** www.kalvinteriref.hu

Telefon: 06-30-632-0789 a lelkészi hivatal ügyeleti rendjében!

Telefonügyelet a 06-30-256-6248 vagy a 06-30-122-85-29 számon **az alábbi időpontokban:**

Hétfő: 13-17 óráig

Kedd: 12-17 óráig

Szerda: 9-17 óráig

Csütörtök: 9-14 óráig

Péntek: 9-17 óráig

ADOMÁNYOK

Mivel egyházközségünk kiadásai havi rendszerességgel kerülnek kifizetésre, kérjük testvéreinket, hogy egyházfenntartói járulékukat is havi rendszerességgel juttassák el nekünk. Javasoljuk, hogy rendelkezzenek rendszeres havi banki átutalásról. Közleménybe írják be nevünket, és hogy „egyházfenntartói járulék”.

OTP Banknál vezetett számlaszámunk: 11707024-20107972

IBAN: HU21 1170 7024 2010 7972 0000 0000

BIC (SWIFT) KÓD: OTPVHUB

További részletek honlapunkon: www.kalvinteriref.hu

*»Tudjuk pedig,
hogy aki szűken vet, szűken is
arat,
és aki bőven vet, bőven is
arat. Mindenki úgy adjon,
ahogyan előre eldöntötte
szívében,
ne kedvetlenül vagy
kényszerűségből, mert „a
jókedvű adakozót szereti
Isten”!«*

2Kor 9, 6–7